

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, declarat de către inculpatul,

Barbîroș Dmitrii Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx, s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.02.2016 - 31.07.2018

2. Instanța de apel: 20.08.2018 - 14.11.2018

3. Instanța de recurs: 29.01.2019 - 23.04.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 31 iulie 2018, **Barbîroș Dmitrii Xxxxx** a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a constatat că, Barbîroș D. potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 07 august 2015 se învinuiește de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal - *păstrarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*, în următoarele circumstanțe:

În toamna anului 2014, data și ora concret este imposibil de stabilit, neavînd autorizația corespunzătoare, intenționat, acționînd în scopul de a prelucra plante ce conțin substanțe narcotice, canabis, fără scop de înstrăinare, a cules de pe o gunoiște din apropierea localității Xxxxx, plante de cînepă, pe care le păstra la gospodăria agricolă (ferma) ce-i aparține de pe teritoriul localității menționate, care conform raportului de constatare tehnico - științifică nr. 7960 din 27 octombrie 2014, masa vegetală uscată de culoare verde (un exemplar cu tulpină, frunze, vîrf), ridicată prin percheziție de la ferma lui Barbîroș Dmitrii este - planta cînepă inclusă în lista nr. 3, aprobată prin Hotărîrea Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 .

Potrivit ordonanței de completare a învinuirii din 26 ianuarie 2016 și rechizitoriului, ca rezultat al raportului de expertiză chimică cu nr. 10638 din 26.12.2015, Barbîroș D. se învinuiește de comiterea infracțiunii, prevăzute art. 217 alin. (2) Cod penal - *păstrarea, producerea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare*, în următoarele circumstanțe:

În toamna anului 2014, data și ora concret este imposibil de stabilit, neavînd autorizația corespunzătoare, intenționat, acționînd în scopul de a produce substanțe narcotice, fără scop de înstrăinare a cules de la o gunoiște din apropierea localității Xxxxx, plante de cînepă, pe care le păstra la gospodăria agricolă (ferma de iepuri), ce-i aparține, de pe teritoriul localității Xxxxx, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 10638 din 26.12.2015, masa vegetală uscată, de culoare verde (un exemplar cu tulpină, frunze, vîrf), ridicată prin percheziția de la ferma lui Barbîroș Dmitrii este - planta cînepă. Greutatea plantei cînepă alcătuiește 320 gr. și o sticlă din masă plastică „Coca Cola”, în care au fost depistate urme de rășină de canabis, în care a fost depistat componentul activ-tetrahydrocannabinol, care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea rășinei de canabis alcătuiește 0,011 gr. Planta cînepă, rășina de canabis, sunt incluse în lista nr. 1, tabelele nr. 1,3 „Substanțe narcotice, substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, aprobată prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006 și se referă la cantități mari, pînă la 06.10.2014, cînd a fost ridicată de către colaboratorii de poliție în cadrul efectuării percheziției la ferma de iepuri din s. Xxxxx, r. Xxxxx și scoasă din circuitul ilegal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Barbîroș D. să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 14.000 lei. Corpurile delictate anexate la cauză de nimic după definitivarea soluției.

În motivarea apelului, a invocat că:

- sentința în cauză este ilegală, deoarece prin probele prezentate de către acuzare și examinate în instanța de fond, a fost pe deplin dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, pe cînd instanța, apreciind unilateral și eronat circumstanțele de fapt și de drept, a pronunțat ilegal o soluție de achitare a inculpatului;

- probele acumulate de organul de urmărire penală și examinate în cadrul anchetei judiciare și probele suplimentare prezentate de acuzatorul de stat, dovedesc comiterea de către inculpatul Barbîroș D. a infracțiunii prevăzute de art. 29, 217 alin. (2) Cod penal - „Circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor fără scop de înstrăinare, după indicii: utilizarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, transportarea, prelucrarea,

păstrarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare”;

- fiind recunoscut și audiat în calitate de bănuit Barbîroș D., bănuiala în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și-a recunoscut-o. La 07 august 2015, Barbîroș D. a fost pus sub învinuire în baza art. 217 alin. (2) Cod penal și fiind audiat în calitate de învinuit vina și-a recunoscut-o. La 26 ianuarie 2016, lui Barbîroș D. i-a fost completată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal. Fiind audiat suplimentar, învinuitul Barbîroș D. a declarat că, locuiește în s. Xxxxx r-l Xxxxx împreună cu părinții săi. În anul 2014, a deschis o fermă de iepuri care se afla pe teritoriul s. Xxxxx Primăria Xxxxx, r-l Xxxxx. Tot în vara anului 2014, a strâns de la o gunoiște de la marginea s. Xxxxx o plantă de cânepă. Din ea a rupt două stebles și le-a fumat, le-a consumat personal. La 06 octombrie 2014, în jurul orei 09.30 la el la ferma au venit niște colaboratori de poliție mascați și au efectuat o percheziție. Într-un grajd, la fermă, în pod, ei au depistat această plantă de cânepă, care au ridicat-o și au sigilat-o într-o pungă pe care o aveau cu ei. Tot atunci au fost ridicate două sticle din masă plastică din care a fumat cânepa;

-vinovăția inculpatului, se confirmă prin declarațiile martorilor Lisnic V., Celpan A., prin procesul-verbal de percheziție din 06 octombrie 2014, însoțit de planșa ilustrativa, prin raportul de constatare tehnico științifică nr. 8025 din 31 octombrie 2014, prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7960 din 27.10.2014, prin raportul de expertiză nr. 10628 din 26.12.2015;

- instanța de fond și-a motivat soluția adoptată în exclusivitate pe baza declarațiilor date de către inculpatul Barbîroș D. în ședința de judecată, care au fost contradictorii și se excludeau unele pe altele, fără a lua în considerare declarațiile ultimului date la organul de urmărire penală în calitate de bănuit (de două ori în prezența apărătorului) și învinuit (de trei ori în incinta procuraturii în prezența apărătorului), care au fost consecutive și examinându-le în ansamblu permite de a fi făcută concluzia despre veridicitatea lor, iar în acest caz nerecunoașterea vinovăției de către inculpat urmează a fi apreciată ca o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale;

- instanța de judecată a încălcat prevederile art. 24 alin. (2), art. 101 alin. (1), art. 389 Cod de procedură penală, or probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată dovedesc integral vinovăția lui Barbîroș D. în săvârșirea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Barbîroș D. în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct

de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatului Barbîroș D. a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, potrivit elementelor constitutive *„Circulația ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare după indicii utilizarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, transportarea, prelucrarea, păstrarea, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare.”*

Instanța de apel a constatat faptul că, Barbîroș D. a atentat la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea sănătății publice prin următoarele: în toamna anului 2014, data și ora concret este imposibil de stabilit, Barbîroș D., neavând autorizația corespunzătoare, intenționat, acționând în scopul de a produce substanțe narcotice, fără scop de înstrăinare, a cules de la o gunoiște din apropierea localității Xxxxx, plante de cânepa, pe care le păstră la gospodăria agricolă ferma de iepuri, care-i aparține de pe teritoriul localității Xxxxx, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 10638 din 26.12.2015 masa vegetala uscată, de culoare verde (un exemplar cu tulpina, frunze, vârf), ridicată prin percheziția de la ferma lui Barbîroș Dmitrii este - planta cânepa. Greutatea plantei cânepa alcătuiește 320 gr. și o sticlă din masă plastică „Coca Cola”, în care au fost depistate urme de rășină de canabis, în care a fost depistat componentul activ-tetrahydrocannabinol, care se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea rășinii de canabis alcătuiește 0,011 gr.

Planta cânepă, rășina de canabis, sunt incluse în lista nr. 1, tabelele nr. 1, 3 „Substanțe narcotice, substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, și se referă la cantități mari, până la 06 octombrie 2014, când a fost ridicată de către colaboratorii de poliție în cadrul efectuării percheziției la ferma de iepuri din s. Xxxxx r-nul Xxxxx și scoasă din circuitul ilegal.

Aceste acțiuni ale lui Barbîroș D., instanța de apel le-a încadrat juridic în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca *„Circulația ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare după indicii utilizarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice, transportarea, prelucrarea, păstrarea, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare”*

În pofida faptului că, inculpatul Barbîroș Dmitrii nu și-a recunoscut vina, în opinia instanței de apel, vinovăția acestuia este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost examinate în instanța de judecată și cercetate și verificate în cadrul instanței de apel și anume: declarațiile martorilor Lisnic V., Celpan A., Botnari V., Sfeclă D., Dorogan V., Botnari V. și prin materialele cauzei și anume: procesul-verbal de percheziție din 06.10.2014, însoțit de planșa ilustrativă; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7960 din 27.10.2014; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 8025 din 31 octombrie 2014, raportul de expertiza nr. 10628 din 26.12.2015.

Astfel, analizând obiectiv circumstanțele cauzei, în raport cu probele prezentate, instanța de apel a atras atenția că, instanța de judecată greșit a constatat că în materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra comiterea de către inculpatul Barbîroș D. a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, în consecință prima instanță concluzionând că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, pronunțând în privința acestuia o sentință de achitare.

Mai mult, instanța de apel a reținut că nu poate fi reținută poziția instanței de fond cu privire la nulitatea rapoartelor de expertiză întocmite, deoarece nu corespund prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, fiind obținute prin utilizarea metodelor ce contravin prevederilor științifice or, expertul Botnari V. a explicat că, potrivit concluziei de la f.d.68 la raportul de expertiză nr. 10683 din 26.12.2015, a făcut referire la lista nr. 3 a HG nr. 79 din 23.01.2006, însă la insistența OUP a calculat greutatea, ceea ce nu se încadrează în HG nr. 79 din 23.01.2006, din motiv că la lista nr. 3 se indică numărul de plante și nu gramajul.

Astfel, instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului s-a stabilit și prin procesul-verbal de percheziție din 06.10.2014, însoțit de planșa ilustrativă, potrivit căruia la ferma de iepuri a lui Barbîroș D. au fost depistate și ridicare 3 plante asemănătoare cu planta de cînepă, o sticlă din masă plastică cu volumul de 1,5 litri cu inscripția „Gura Căinarului”, tăiată în regiunea vârfului, tot în ea se mai afla o sticlă din masă plastică cu volumul de 0,5 litri cu inscripția „Coca Cola”. Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.7960 din 27.10.2014, s-a constatat că, masa vegetală uscată, de culoare verde (un exemplar cu tulpina, frunze, vîrf), ridicată prin percheziția de la ferma lui Barbîroș D. este - planta cînepa. Planta cînepa este inclusă în lista nr. 1, tabelul nr. 1 „Substanțe narcotice, substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, aprobată prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006. Potrivit raportului de constatare tehnico științifică nr. 8025 din 31 octombrie 2014: „pe pereții sticlei din masa plastică „Coca-Cola”, ridicată prin percheziția la domiciliul cet. Barbaros D. au fost depistate urme de rășină de canabis, în care a fost depistat componentul acti-tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie către substanța narcotice. Cantitatea rășinei de canabis alcătuiește 0,011 gr. materie uscata. Pe pereții sticlei din masă plastica „Gura Căinarului”, careva urme nu au fost depistate”. Iar prin raportul de expertiza nr. 10628 din 26.12.2015, s-a constatat că, masa vegetala uscată, de culoare verde (un exemplar cu tulpina, frunze, vîrf), ridicată prin percheziția de la ferma lui Barbîroș D. este - planta cînepa. Greutatea plantei cînepa alcătuiește 320 gr. Planta cînepa este inclusă în lista nr. 1, tabelul nr. 1 „Substanțe narcotice, substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, aprobată prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr.79 din 23.01.2006.

Ca urmare a celor relatate, instanța de apel a subliniat asupra ilegalității păstrării substanței narcotice de către inculpatul, Barbîroș Dmitrii.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul instanței de fond, referitor la faptul că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc acțiunile de transportare, păstrare și producere a substanțelor narcotice. Or, fapta prejudiciabilă de transportare, păstrare și producere a rășinei de cannabis a fost probată prin totalitatea mijloacelor de probă anexate la materialele cauzei penale.

La capitolul incidenței temeiului invocat de către inculpat și partea apărării privind inexistența intenției și vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, în viziunea instanței de apel această poziție nu poate fi reținută or, fiind recunoscut și audiat în calitate de bănuit Barbîroș D., bănuiala în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și-a recunoscut-o și a declarat că, planta a cules-o cu scopul de a fuma din ea. Din acea planta el a fumat câteva țigări, împreună cu planta el a mai predat și două sticle din care anterior fumase. De cele săvârșite îi pare rău și se căiește sincer, mai mult, la 07 august 2015, bănuitul Barbîroș D. a fost pus sub învinuire în baza art. 217 alin. (2) Cod penal și fiind audiat în calitate de învinuit vina și-a recunoscut-o, și a declarat că planta de cânepa, el a cules-o singur de la o gunoiște din preajma satului Xxxxx Xxxxx r-nul Xxxxx și a adus-o la ferma. Planta a cules-o cu scopul de-a fuma din ea.

Mai mult, în viziunea instanței de apel alegațiile instanței de fond precum că, de către organul de urmărire penală de la începerea urmăririi penale și pînă la finalizarea acesteia nu a anexat la cauza penală obiectele ridicate și care ulterior au fost transmise pentru efectuarea constatărilor tehnico-științifice și a expertizei chimice, fapt ce contravine prevederilor art. 93, 158 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate deoarece sunt contradictorii materialelor cauzei. În plus, originalul procesului-verbal de percheziție din 06.10.2014, este anexat la cauza contravențională, la cauza penală fiind anexată o fotocopie.

În acest context, instanța de apel a considerat nefondate argumentele instanței de fond referitor la faptul, că învinuirea adusă inculpatului, nu este clară și întemeiată. Or, atît, ordonanța de învinuire, cît și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art. 281, 296 Cod de procedură penală și art. 6 din CEDO.

Instanța de apel a mai considerat că prima instanță eronat a pronunțat o sentință de achitare, iar în vederea pronunțării acesteia printre alte temeuri a apreciat critic și a exclus din probatoriu materialele procesului contravențional nr. 2559 din R-2 din data de 29.09.2014, în baza cărora a fost autorizată efectuarea percheziției la ferma lui Barbîroș Dmitrii, actele fiind prezentate în copii, iar prezentarea originalelor acestor acte este imposibilă și procesul-verbal de percheziție din 06.10.2014, deoarece la efectuarea percheziției nu a participat proprietarul fermei, fapt ce contravine prevederilor art. 127 Cod de procedură penală, deoarece Barbîroș D. nu a obiectat vis-a-vis de efectuarea percheziției, a dat acordul la efectuarea ei și nu a invocat că nu este proprietar, acesta fiind cumnatul său. El nu a predat benevol substanțele interzise, dar după depistarea

lor a recunoscut că sunt ale lui și le-a folosit pentru consum personal, acestea fiind ridicate, sigilate.

Totodată, instanța de apel a reținut că, pe parcursul examinării prezentei cauze penale, s-a stabilit că inculpatul, Barbîroș Dmitrii a comis fapta prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal în toamna anului 2014. Astfel, luînd în calcul prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a constatat că, a expirat termenul pentru tragere la răspundere penală în toamna anului 2016.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel, dispunînd încetarea procesului penal pornit în privința lui Barbîroș D. în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală, eronat a invocat faptul că, vina inculpatului este dovedită fără nici un dubiu rezonabil, făcînd referire la declarațiile martorilor Lisnic V., Dorogan V., Sfeclă D., Celpan A., care sunt persoane cointeresate;

- instanța de apel, nu a dat o apreciere corectă ordonanței de punere sub învinuire din 07.08.2015, ordonanța de completare a învinuirii din 26.01.2016, cît și ordonanța din 18 mai 2018, modificată în sensul agravării, în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, care de fapt sunt contradictorii;

- prin delcarațiile expertului Botnari V., care fiind audiat în ședința de judecată, a confirmat erorile admise la perfectarea celor două rapoarte de constatare tehnico-științifică și raportului de expertiză chimică cu nr. 10638 din 26.12.2015, ultimul în ordonanța procurorului din 18 mai 2018, fiind indicat ca raport de constatare tehnico-științifică;

- urmărirea penală a fost pornită pe faptul depistării în cadrul percheziției a trei plante de cînepă, pe cînd expertul Botnari V. a examinat doar un singur exemplar. La fel, acest fapt este recunoscut și de martorul Lisnic V., care a confirmat că a fost ridicată o singură plantă de cînepă;

- instanța de apel, neîntemeiat nu s-a expus asupra argumentelor primei instanțe, potrivit căreia s-a menționat că, toate cele trei ordonanțe de punere sub învinuire, se bazează pe percheziția efectuată la ferma de iepuri de pe teritoriul localității Xxxxx, care-i aparține lui Barbîroș D., pe cînd, potrivit extrasului din Registrul Bunurilor Imobile pentru efectuarea tranzacțiilor, prezentat în instanța de fond de către partea apărării, se confirmă cu certitudine, că terenul agricol cu suprafața de 0,6403 ha și două construcții cu suprafața de 1148,3 m.p., toate amplasate în com.Xxxxx, sat. Xxxxx, de la 04.08.2014, aparțin cu drept de proprietate lui Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx;

- în cadrul presupusei percheziții, Fătu Renad nu a participat, ceea ce în mod direct afectează dreptul fundamental garantat al persoanei la inviolabilitatea domiciliului, enunțat la art. 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului;

- prima instanță corect a exclus în calitate de probă a vinovăției inculpatului procesul contravențional cu nr. 2559 din R-2 din data de 29.09.2014, în baza cărora a fost autorizată efectuarea percheziției la ferma lui Barbîroș D., cu domiciliul în s. Xxxxxx, r-l Xxxxxx, în scopul depistării și ridicării tablelor sustrase, inclusiv și procesul-verbal de percheziție din 06.10.2014;

- toate înscrisurile dosarului contravențional prezentate de partea acuzării au fost anexate în copii la cauza penală și au fost obținute prin violarea drepturilor și libertăților persoanei, prin încălcarea dreptului la apărare al bănuitului, învinuitului, inculpatului, părții vătămate, martorului, cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod, ceea ce contravine prevederilor exprese ale art. 94 alin. (1), pct. 1), 2), 8), art. 127, art.157 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală;

- în acțiunile inculpatului nu s-au stabilit semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal;

- fiind audiat în ședința de judecată expertul Botnaru V., care a efectuat ambele rapoarte tehnico-științifice nr. 7960 din 27.10.2014 și nr. 10638 din 26.12.2015, a confirmat instanței de judecată că raportul nr. 10638 din 26.12.2015 (f.d. 68) este unul eronat, deoarece așa i-a fost dat indicație de către superiorul său pentru a concluziona anume în felul următor. În realitate însă a explicat, că 320 gr., greutatea nu se încadrează în lista nr. 3, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006. Conform listei nr. 3, se califica cânepa în numărul de plante, dar nu în grame;

-învinuirea adusă lui Barbîroș D., este una greșită, deoarece cânepa se califică conform listei nr. 3, p. 2, lit. b) aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, în număr de plante, dar nu grame (greutate);

- cele plantele ridicate de la Barbîroș D. constituie proporții mici, ceea ce nu s-a stabilit nici măcar prin raportul de expertiză, la faza de urmărire penală, rapoartele de constatare existente sunt eronate, expert Botnaru V. constată plantă cânepa 1 plantă, constituie 320 gr.;

- reprezentantul organului de urmărire penală a înaintat cauza cu propunerea de scoatere a inculpatului de sub urmărirea penală și clasarea cauzei penale și anume pe motiv că, la caz reieșind din numărul de plante sunt prezente proporțiile mici (raportul f.d. 47 - 48);

- prima instanță corect, a stabilit că din concluzia raportului de constatare tehnico-științifică nr. 8025 din 31.10.2014, din concluzia raportului de expertiză chimică cu nr. 10638 din 26.12.2015 și din declarațiile expertului Botnari V. din sala de judecată, acestea contravin prevederilor exprese ale art. 94 alin.(1), pct. 2), 7) și alin. (2) Cod de procedură penală;

- în raportul de constatare tehnico-științifică cu nr. 8025 din 31.10.2014, expertul Botnari V. a indicat cantitatea de 0,011 g. rășină de canabis, iar în raportul de expertiză chimică cu nr. 10638 din 26.12.2015, expertul a indicat cantitatea plantei de cânepa de 320 gr., contrar Listei nr. 3 din HG nr. 79 din

23.01.2006, fapt recunoscut de către Botnari V. în sala de judecată. / f.d. 27-28 și 68 /;

- organul de urmărire penală de la pornirea urmăririi penale și pînă la finisarea acesteia, nu a anexat la cauza penală obiectele care au fost ridicate de la ferma de iepuri și ulterior au fost transmise pentru efectuarea constatărilor tehnico-științifice și expertizei chimice de către expertul Botnari V., fapt ce contravine prevederilor exprese ale art. 93 alin. (1), pct. 3) și art. 158 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a examinat întreg probatoriu și nu a dispus audierea martorilor Lisnic V., Dorogan V., Sfecă D. și Celpan A., avînd în vedere faptul că, neaudierea martorilor sunt în cadrul unei sentințe de achitare, necesitatea audierii acestora era necesară, avînd în vedere existența divergențelor acestora în declarații;

- neaudierea martorilor menționați și a expertului Botnari V., încalcă dreptul la un proces echitabil al inculpatului;

- vinovăția inculpatului Barbîroș D. în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, în corespundere cu prevederile exprese ale art. 51 alin. (4) Cod de procedură penală;

- decizia instanței de apel este una superficială și se bazează numai pe actul de învinuire, nefiind demonstrată nici latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitînd a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, corect a încadrat acțiunile făptuitorului și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

8. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecînd recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei,

iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept adică odată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că inculpatul invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivaarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Din conținutul recursului ordinar declarat se reține că, inculpatul critică decizia instanței de apel, adoptată în speță, considerând că eronat s-a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției sale, deoarece instanța de apel nu a examinat întreg materialul probator și nu a audiat martorii.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Totodată, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), precum și să administreze probe noi, pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Pe lângă cele consemnate, este necesar de a face o precizare substanțială, și anume că, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța dată.

Totodată, urmează a se consemna că, procedura de examinare a apelului, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță prezintă unele particularități aparte. În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, și prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora după o

hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

Bazat pe cele ce preced, Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre prin care constată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, bazându-se exclusiv pe actele și lucrările primei instanțe, în temeiul cărora s-a dispus achitarea acestuia. Or, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În particular, în atare situații administrarea mijloacelor de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

În general, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei referitor la vinovăția persoanei trimise în judecată.

Or, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat.

Ca atare, inculpatul Barbîroș D. în cererea de recurs critică anume faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale expuse supra și a conchis asupra vinovăției acestuia, bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, puse la baza achitării acestuia.

Din actele dosarului s-a adevărit că instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și nu a audiat nemijlocit martorii acuzării a căror declarații, în opinia instanței, au influențat în mod direct soluționarea acestei cauze, prin aceasta încălcând dispoziția art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Așadar, potrivit celor consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 10 octombrie 2018, se constată că procurorul a intervenit în fața instanței de apel cu solicitarea de a fi audiați doar doi martori: Lisnic V. și Celpan A.

Totuși, în ședința de judecată din data de 07 noiembrie 2018, s-a prezentat doar martorul Lisnic V., care a fost audiat, totodată, la aceeași ședință, instanța de apel a purces la examinarea probelor și înscrisurilor.

În acest punct de analiză, urmează de notat că, procurorul a dat citire declarațiilor martorilor și tuturor mijloacelor de probă, cu consemnarea faptului dat în procesul-verbal, însă marea majoritate a martorilor nu au fost prezenți la nici o ședință de judecată, dintre cele desfășurate de instanța de apel. (*a se vedea în acest sens f.d. 104-113, vol. II*) Mai mult ca atât, verificând actele procesuale preparatorii întocmite de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că, în general, printre acestea lipsește confirmarea citării acestor martori.

Așadar, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reflectat conținutul declarațiilor date de martorii Celpan A., Sfeclă D., Dorogan V., expertului Botnari V., redând cu exactitate conținutul acestora și afirmând că și prin acestea se confirmă indubitabil vinovăția inculpatului Barbîroș D., fără a dispune audierea acestora pe viu.

În același timp, se observă că declarațiile martorilor: Celpan A., Sfeclă D., Dorogan V., expertului Botnari V. au fost puse de către prima instanță la baza sentinței de achitare în privința lui Barbîroș D.

În condițiile în care, instanța de apel a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor martorilor, pe care nu i-a audiat *in personam*, rămâne de reținut că Barbîroș D. a fost condamnat pe baza acelorași mărturii care i-au fost suficiente instanței anterioare pentru a se îndoii de acuzațiile aduse acestuia și pentru a motiva achitarea în privința lui.

În cazuri similare celor disputate și în prezenta speță, Colegiul atrage atenția că CtEDO în repetate rânduri a statuat că drepturile apărării au fost "*sensibil reduse*" din cauza că persoana a fost condamnată doar pe baza mărturiilor pe care alte instanțe le-au considerat insuficiente, fără a-i audia din nou pe martori, aceleași motive au stat și la baza constatării despre încălcarea dreptului la apărare. (*a se vedea în acest sens și Hotărârea CtEDO din 8 noiembrie 2016 (Cererea nr. 41.468/10) în cauza Gutău împotriva României*)

Este indubitabil că, prerogativa de a aprecia relevanța unei „oferte de probă”, inclusiv celei făcute de martori, a aparținut instanței de apel, care trebuia să argumenteze faptul necitării și neaudierii nemijlocite a martorilor respectivi, confirmând prin aceasta echitatea procedurii de judecarea a cauzei în apel.

În contextul dat, se insistă pe faptul că lipsa unui motiv serios care să justifice neprezentarea unui martor pentru acuzare, constituie un element important în ceea ce privește evaluarea caracterului echitabil de ansamblu al acestui proces, un astfel de element este susceptibil să încline balanța în favoarea constatării despre încălcarea iremediabilă a art. 6§1 și 3 lit. d) din Convenție.

Cu titlu de principiu, Colegiul penal lărgit subliniază că, din moment ce o declarație avansată de un martor, este susceptibilă să fondeze, substanțial,

concluzia despre vinovăția unei persoane despre comiterea unei infracțiuni, aceasta constituie o mărturie în sprijinul acuzării, ceea ce denotă că garanțiile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Convenție îi sunt aplicabile.

Nu se contestă faptul că, era de competența instanței de apel să aprecieze probatoriul din dosar, cu toate acestea, este inadmisibil că Barbîroș D. a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii, pe baza aceluiași probe care au făcut ca prima instanță să se îndoiască de temeinicia acuzației incriminată acestuia.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că prevederile art. 414 Cod de procedură penală, stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, instanța de recurs reține că, prima instanță a dispus achitarea lui Barbîroș D. de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

Procurorul, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, criticând-o prin prisma faptului ca Barbîroș D. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a admis apelul declarat, casând sentința și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Barbîroș D. în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală.

În cele din urmă, instanța de apel a opinat, că din probele cercetate rezultă cert că, în acțiunile lui Barbîroș D. se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, totodată indicând că *„o altă cerință pentru existența obiectului material al infracțiunii analizate este ca substanțele ce-l reprezintă să fie caracterizate prin proporții mari, situație care se regăsește în speța dată or, cantitățile mari ale rășinei de cannabis sunt de la 0.05g pînă la 0,5 g, în cazul dat fiind depistate rășină de canabis ce alcătuiește 0,011 gr. conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.10638 din 26.12.2015, iar cantitățile mari pentru planta de cânepă reprezintă 6-50 plante, iar potrivit procesului-verbal de percheziție au fost ridicate 3 plante de cânepă. Greutatea plantei cânepa alcătuiește 320 gr. Proporțiile mari sunt constatate sumar.”*

La acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că, la soluționarea chestiunii cu privire la proporțiile substanțelor depistate, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- prin raportul de constatare tehnico-științifică cu nr. 8025 din 31.10.2014, s-a constatat că, pe pereții gărăfii de masa plastic „Coca-cola”, ridicată prin percheziția la domiciliul lui Barbîroș D., au fost depistate urme de rășină de cannabis, în care a fost depistat componentul activ-tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie către substanțe narcotice. Cantitatea rășinei de cannabis, alcătuiește 0,011 gr., materie uscată;

- prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7960 din 27 octombrie 2014 și raportul de expertiză chimică cu nr. 10638 din 26.12.2015, s-a stabilit că masa vegetală uscată de culoare verde (un exemplar cu tulpină, frunze, vîrf), ridicată prin percheziția la ferma lui Barbaroș D., este planta cânepa;

- potrivit procesului-verbal de percheziție din 06.10.2014, la ferma de iepuri a lui Barbîroș D. au fost depistate și ridicate 3 plante asemănătoare cu planta de cânepă, o sticlă din masa plastic cu volumul de 1,5 litri, cu inscripția „Gura Căinarului”, tăiată în regiunea vîrfului, tot în ea se mai afla o sticlă din masa plastic cu volumul de 0,5 litri, cu inscripția „Coca-Cola”;

- declarațiile expertului Botnari V., care a menționat că a fost prezentat un exemplar al plantei de cânepă, a cântărit planta care i-a fost prezentată, cele 320 g. reprezintă masa plantei prezentate, dar nu a substanței narcotice, la insistența organului de urmărire penală a calculat greutatea plantei, însă din lista nr. III, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, se indică numărul de plante, dar nu gramajul;

- în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, în Lista nr. 1, este indicat că rășina de canabis în cantități mici constituie pînă la 0,05 g., iar cantități mari de la 0,05 g-10 g, iar potrivit Listei nr. III. Plante care

conțin substanțe stupefiante sau psihotrope. 2. Plante care cresc pe teritoriul Moldovei și sunt interzise pentru cultivarea pe teritoriul Moldovei sau necesită autorizație specială: planta de cânepă, cantități mici pînă la 5 plante, cantități mari – de la 6 la 50 plante.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu a luat în considerație aceste probe, fără a le analiza în coroborare cu celelalte probe, fără a le evalua și fără a verifica dacă cantitatea de substanță rășina de cannabis și numărul de plante de cânepă depistate, se atribuie la cantități mici sau mari.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că, această instanță pripit a constatat, că vinovăția inculpatului Barbîroș D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal a fost stabilită, fără a lua în considerație dacă cantitatea de substanță - rășina de cannabis și numărul de plante de cânepă depistate, se atribuie la cantități mari sau mici, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora.

Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate momentele, să analizeze vigilent elementele infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și încadrarea juridică, ținând cont și de prevederile art. 85 Cod contravențional, să facă diferența dintre aceste componente, adică urma să verifice atent încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, în cazul în care se ajunge la concluzia despre vinovăția acestuia, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă

conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțelor cauzei, ținând cont inclusiv de *Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora*, să emită o soluție clară și motivată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpat, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Barbîroș Dmitrii Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 23 mai 2019.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor